

РЕШЕНИЕ

№ 4990

гр. София, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 21.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7033** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 19046 от 14.07.2016 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 04 – 491 от 28.06.2016 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчни осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - С., подадена от И. Х. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], ул. Я. З., [жилищен адрес] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2210 – 1403682 – 091 – 001 от 04.11.2015 г., издаден от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и И. В. А., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 883 от 31.05.2016 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

С жалбата се иска съдът да отмени РА в частта, в която е потвърден с решение № 883 от 31.05.2016 г. на директора на ДОДОП, тъй като е издаден в нарушение на материалноправните разпоредби, при допуснати съществени нарушения на процесуалноправните норми, както и че същият е необоснован, незаконосъобразен и недопустим. Инвокират се съображения, че липсват предпоставките, необходими за ангажиране на отговорност по реда на чл. 19 от ДОПК. Излагат се аргументи, че незаконосъобразно и на базата на констатациите в РА, издаден против юридическото лице „Мултиелетроникс“ АД, чийто изпълнителен директор е бил оспорващия, като в обжалвания акт се твърди, че са налице доказателства за извършени фиктивни, нереални доставки. В жалбата са посочени подробни мотиви по съществуването на спора. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, се явява лично

и се представлява от адв. Н., който поддържа жалбата и предлага да се уважи. Претендира сторените по делото съдебно – деловодни разноски, за които представя списък и депозира писмено становище.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП”, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. З., която оспорва жалбата и предлага РА да се потвърди по съображенията, изложени в решението на административния орган. Претендира юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес по спора. Прави възражение за прекомерност на търсеното от оспорващия адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1403682 от 07.05.2014 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, Р. Р. Б., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на И. Х. Н. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: 1. Отговорност по чл. 19 от ДОПК за корпоративен данък за периода от 14.12.2009 г. до 31.12.2012 г. и 2. Отговорност по чл. 19 от ДОПК за данък върху добавената стойност за периода от 14.12.2009 г. до 30.04.2013 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от И. В. А., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и С. В. П., на длъжност старши инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 16.09.2014 г. на И. Н., лично.

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р – 2210 – 1403682 – 020 – 002 от 10.12.2014 г., издадена от Р. Б., е продължен срокът на ревизията до 16.02.2015 г. Заповедта е връчена по реда на чл. 32 от ДОПК.

Със ЗИЗВР № Р – 2210 – 1403682 – 020 – 003 от 21.01.2015 г., издадена от Р. Б., началник на сектор, е продължен срокът на ревизията до 16.02.2015 г. Заповедта е връчена на Н..

Със ЗИЗВР № Р – 2210 – 1403682 – 020 – 004 от 11.02.2015 г., издадена от Р. Б., началник на сектор, е продължен срокът на ревизията до 15.05.2015 г. Заповедта е връчена на 17.02.2015 г. на жалбоподателя.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2210 – 1403682 – 092 – 001 от 18.06.2015 г., връчен на 06.07.2015 г. на Н.. Срещу РД е подадено възражение № 59-001532 от 20.07.2015 г.

Издаден е РА № Р – 2210 – 1403682 – 091 – 001 от 04.11.2015 г., с който са установени задължения за довносяне в размер общо на 527 810,18 лв. и лихви за просрочия към тях в размер на 224914, 24 лв.. Общо установените задължения с РА са в размер на 752 724,42 лева – главница и лихва.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 94 – И – 34 от 27.01.2016 г. г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 – 252 от 04.02.2016 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК, срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно съгласие между жалбоподателя и директора на ДОДОП до 03.06.2016 г. В удължения срок ответникът се е произнесъл с решение № 883 от 31.05.2022 г., с което е потвърдил РА, с който е ангажирана отговорност по чл. 19 от ДОПК на И. Н. в качеството му на изпълнителен директор на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, за установени и невнесени задължения на дружеството по РА № [ЕГН] от 27.01.2014 г. в

това число по ЗДДС в размер на 411 249, 91 лв. и лихви в размер на 177 383,07 лв. за периодите от 01.09.2010 г. до 31.01.2011 г., м. 05.2011 г., м. 07.2011 г. и от м. 09.2011 г. до м. 04.2013 г., както и за корпоративен данък в размер на 116 560,27 лв. и лихви в размер на 47 531, 17 лв. за периодите 2010 г., 2011 г. и 2012 г.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка: В хода на ревизията на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени 5 Искания за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОЗЛ).

С Протокол №1104556 от 19.02.2015 г. е приобщени РА № [ЕГН] от 27.01.2014 г., издаден на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД във връзка с извършена ревизия по ЗДДС за периодите от 01.09.2010 г. до 30.04.2013 г. и за корпоративен данък за периодите от 01.01.2008 г. до 31.12.2012 г. и ревизионния доклад към същия, ведно с всички събрани доказателства. С този РА на дружеството са установени задължения за довносяне общо в размер на 2 162 502,66 лв., в т.ч. на ДДС в размер на 411 249,91 лв., лихви върху тях в размер на 103 440,02 лв. за периодите от 01.09.2010 г. до 31.01.2011 г., м. 05.2011 г., м. 07.2011 г. от м. 09.2011 г. до м. 04.2013 г., за корпоративен данък в размер на 1 113 266,65 лв., ведно с лихви в размер на 534 546,08 лв. за периодите 2008 г., 2009 г., 2010 г., 2011 г. и 2012 г. За ревизираните периоди дейността на дружеството е търговия с компютри, компютърна електроника и др.

Въз основа на вписаните в Търговския регистър данни е констатирано, че през ревизирания период И. Х. Н. е упражнявал дейност като изпълнителен директор, представител и акционер в „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, както и като управител и едноличен собственик на „СЕРДИКА ЕЛЕКТРОНИКС“ АД.

Дружеството „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД е регистрирано с Решение №1 от 17.10.1994 г. по фирмено дело № 17835/1994 на Софийски градски съд и е вписано в Търговския регистър на 14.12.2009 г. Към датата на издаване на настоящия РА то е заличен търговец с вписване на това обстоятелство в Търговския регистър на 10.02.2014 г.

С издадения на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД Ревизионен акт № [ЕГН] от 27.01.2014 г. са установени описаните по-горе задължения. Заповедта, с която е започнало ревизионното производство е връчена лично на И. Н.. Съобразно това органите по приходите приемат, че Н. е знаел за започналото производство спрямо дружеството.

В хода на така започналата ревизия на 19.06.2013 г. при проведено общо събрание на акционерите на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД е взето решение да се прекрати дейността и се премине към ликвидация на дружеството. За ликвидатор е избран М. М. М.. Определен е 6-месечен срок за приключване на ликвидацията. На 04.02.2014 г. ликвидаторът М. М. е подал електронно заявление за заличаване на дружеството от Търговския регистър, в изпълнение на чл. 273, ал. 1 от Търговския закон (ТЗ) е приложена декларация, с която ликвидаторът декларира, че „дружеството няма неуредени задължения“. Дружеството „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД е заличено като търговец считано от 10.02.2014 г. съгласно отразените на публичната страница на Търговския регистър в интернет.

С цел изясняване всички факти и обстоятелства относно ликвидацията на дружеството на ревизираното лице е връчено искане, с което са изискани писмени обяснения относно мотивите за предприемане на ликвидация на дружеството, по чия инициатива е осъществена същата, обяснения относно критериите за избор на ликвидатора М. М., относно разпореждането с имуществото и паричните средства на

дружеството и целия процес на ликвидацията.

В отговор с вх. №59-00-1532 от 01.12.2014 г. И. Н. твърди единствено, че взетото решение е гласувано от съвета на директорите. Не са изложени мотиви за ликвидацията, нито за избора на ликвидатор.

В хода на ревизията е връчено ИПДПОТЛ на „ФИНЕКС КОНСУЛТИНГ“ АД, което до 2013 г. е извършвало счетоводното обслужване на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД. Изискани са всички оригинали на документи на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД за периода 14.12.2009 г. – 30.04.2013 г. или декларация, в която да е посочено, кое е лицето, на което са предадени и с какъв документ е станало това.

В отговор управителят на „ФИНЕКС КОНСУЛТИНГ“ АД - Р. А., е представила декларация, че не може да представи изисканите документи, тъй като цялата документация е иззета на 17.09.2010 г. във връзка със започнало наказателно производство. Посочено е, че останалите при нея документи след тази дата са предадени на М. М., представил й се за ликвидатор на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, като за предаването няма документ и не е уточнена датата на предаване.

Констатирано е, че последната справка-декларация на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, подадена с електронен подпис на Р. А., е за м. 01.2013 г. Във връзка с допълнително искане за представяне на документи и писмени обяснения Р. А. е посочила, че няма налични документи и е напуснала „ФИНЕКС КОНСУЛТИНГ“ АД в качеството й на управител и счетоводител през м. 12.2012 г. Същият месец е уведомила за последващото прекратяване на търговските взаимоотношения и „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД чрез изпълнителния директор И. Н.. С последния са постигнали неформално съгласие да съдейства за подаване на отчети и справки на дружеството при необходимост.

Въз основа на горното органите по приходите са приели, че Р. А. е подала с електронен подпис последната СД по ЗДДС за м. 01.2013 г. и след този период е предала документите на управителя на „М. АД – И. Н., който е подавал справки-декларации за следващите периоди от м. 02.2013 г. до м. 05.2013 г.

Отделно от това органите по приходите намират, че представените от Р. А. писмени обяснения противоречат на събраните други доказателства. Изтъкват, че в началото на 2013 г. М. М. не е имал качество на лице, свързано с „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, още по-малко на негов представляващ за приемане на счетоводни документи. Видно от приобщените доказателства от ревизионното производство на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, в отговор на ИПДПОЗЛ № 53-04-460 от 28.05.2013 г., И. Н. е представил в ТД на НАП С. документи от името на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, с вх. №53-04-460 от 09.07.2013 г., включително счетоводни справки, подписани от него и заверени с печат на дружеството.

При така установеното ревизиращите органи са приели, че първичните счетоводни документи на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД за периода от м. 09.2010 г. до м. 04.2013 г. се намират у жалбоподателя като единствен управляващ на дружеството за периода и лице, на което трябва да са били предадени от счетоводителката Р. А.. В хода на настоящата ревизия не са представени доказателства за последващо предаване на оригиналите на първичните счетоводни документи от управителя на трето лице.

Предвид горното, органите по приходите намират, че непредставянето на документите от И. Н. представлява укриване на факти и обстоятелства от съставяните документи, което е косвено доказателство за непосредственото му лично участие в изготвяне на документация, разплащания и оформяне на фиктивни сделки на

„МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, довело до изкривени резултати в подаваните справки-декларации и до невъзможност на приходната администрация за събиране на задълженията на дружеството поради тяхното укриване.

В хода на ревизията ревизиращите органи са извършили преглед на документи, иззети при процесуално-следствени действия по реда на НПК и намиращи се в Софийска градска прокуратура, за което са съставени протоколи №0769651/18.03.2015 г. и № 0769639 от 13.05.2015 г. Прегледани са първични и вторични счетоводни документи на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, регистри по ЗДДС, банкови документи за периода от 14.12.2009 г. до 17.09.2010 г. Направените констатациите са идентични с тези при ревизията на дружеството, а именно налице са пропуски в счетоводната отчетност, които не дават възможност за определяне на основата за облагане с данъци, липсват данни за извършвани инвентаризации на наличните стоки в края на всеки отчетен период, съгласно изискванията на ЗСч.

По отношение на задълженията за корпоративен данък е констатирано, че за 2010 г. дружеството не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО и не е внесло корпоративен данък. За същия период с РА № [ЕГН] от 27.01.2014 г. е установен финансов резултат данъчна печалба в размер на 619 345,40 лв. и задължение за корпоративен данък в размер на 61 934,54 лв. В частта по ЗДДС за периодите от м. 09 до м. 12.2010 г. са установени задължения за данък общо в размер на 182 212,47 лв. Дружеството е декларирало и внесло през годината ДДС общо в размер на 4 669,09 лв. Прието е, че дружеството е укрило и не е внесло за периодите от м. 09.2010 г. до м. 12.2010 г. ДДС в размер на 177 543,38 лв. като е подавало СД по ЗДДС с неверни данни, довели до изкривяване на резултатите по чл. 88 от ЗДДС.

Направено е заключението, че е налице причинно-следствена връзка между недеklarиране на задълженията, поради укриване на факти и обстоятелства от страна на представляващия дружеството, и невъзможността да бъдат събрани задълженията. Този извод е обоснован с обстоятелството, че с установената реализирана печалба за 2010 г. в размер на 619 345,40 лв. дружеството е било в състояние да изплати задълженията си за данъци към бюджета в случай, че същото ги беше обявило по надлежния ред. Укриването им е лишило приходната администрация от възможността да получи дължимия данък, до момента на установяване задължението за внасяне посредством извършването на данъчна ревизия на задълженото юридическо лице.

Същевременно в процеса на извършване на ревизията И. Н. е иницирал ликвидацията на дружеството и по този начин е извършил действия, осуетяващи последваща възможност на приходната администрация да събере задълженията на дружеството.

Аналогичен извод, като са се позовали на резултатите от извършената на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД ревизия, е направен и по отношение на установените задължения за корпоративен данък и по ЗДДС за 2011 г., 2012 г. и за периодите до м. 04.2013 г. в частта по ЗДДС.

При настоящата ревизия органите по приходите са установили, че оспорваният се е разпоредил с имущество на дружеството. Констатирано е, че – И. Н. като изпълнителен директор на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД е извършвал тегления на парични суми в брой от сметките на дружеството през периода от 14.12.2009 г. до 30.06.2013 г., като в описанието на извършените трансакции по съответните документи не са посочвани основания, с изключение на отделни трансакции, при които е вписано „за стопански разходи“ или „не е трудово възнаграждение“. Общият

размер на изтеглените средства от банкови сметки е 481 262,00 лв.

Във връзка с горното от жалбоподателя са изискани конкретни писмени обяснения. В отговор той е посочил, че всички суми, които е теглил от името на дружеството, са осчетоводени и са свързани с дейността му и не прилага документи за отчетност на паричните средства.

Органите по приходите са приели, че изтеглените парични средства от И. Н. са недобросъвестно извършени плащания, представляващи „скрито разпределение на печалбата“ в полза на изпълнителния директор. Те са направили извод, че отклонявайки парични средства от дружеството същият е намалявал умишлено и без реална икономическа причина паричните средства на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД от търговска дейност, което е довело до невъзможността за събиране на задълженията, след установяването им с ревизионен акт.

Отделно от горното е установено, че дружеството „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД е сключило с „РАЙФАЙЗЕН БАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД договор за овърдрафт на 31.08.2007 г. в размер до 1 000 000,00 лв. Срокът на договора е до 30.09.2010 г., а съдлъжник по него е дружество „ДИДЖИ ЕЛЕКТРОНИКС“ АД. Във връзка с договора на 03.09.2007 г. „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД е учредило договор за залог на стоки в оборот в полза на банката. Заложени са стоки – компютърна техника, собственост на дружеството на стойност 2 000 000,00 лева. На 17.09.2007 г. във връзка с кредита и сключвани анекси, с които е увеличавана сумата му, в Агенция по вписванията е вписан Нотариален акт /НА/ №126 от 2007 г., с който е учредена договорна ипотека в полза на „РАЙФАЙЗЕН БАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД върху самостоятелен нежилищен обект – офис и магазин за компютърна техника, находящ се в жилищната сграда в [населено място], заедно с избени помещения, собственост на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД.

С Анекс №3 от 22.10.2008 г., по искане на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, банката превалутира еднократно усвоената и непогасена част от овърдрафта от BGN в USD, както и неусвоената част, като предоставя към размера на превалутирания овърдрафт допълнителна сума и общия му размер става 1 200 000 USD. С увеличаване размера на заема, съгласно НА №137 от 2008 г. във вписаната договорна ипотека в полза на Р. Б. БЪЛГАРИЯ, заедно с имотите на [улица], е включен и поземлен имот № 779 с площ 4 975 кв. м., находящ се в [населено място], Район „В.“.

От сключване на първоначалния договор от 31.08.2007 г. до 13.09.2011 г., „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД е сключило 15 анекса с банката за предоговаряне на заемните условия, сключвани са и договори за залог на вземания от банкови сметки на дружеството и стоки в оборот.

От Анекс 15, сключен на 13.09.2011 г. е установено, че „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД е спряло да погасява дължимата главница, считано от 15.06.2011 г. Не са извършвани плащания на 15.07.2011 г. и 15.08.2011 г. Няма представени документи за изпълнение на

задължението, поето от „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, не са открити и извършени преводи към банката от банковите сметки на дружеството. От събраните доказателства не са установени плащания на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД към „РАЙФАЙЗЕН БАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД по усвоения овърдрафт след 15.06.2011 г.

Видно от събраните в хода на ревизията банкови извлечения, дружеството е разполагало с парични средства след 15.06.2011 г. – имало е приходи от продажби, било е получател на доставки, по които са извършвани разплащания, разплащало се е с доставчици, както и с мобилни оператори и дружества, предоставящи комунални услуги. По сметките на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД са постъпвали парични средства, част от които са били теглени в брой от изпълнителния директор И. Н., и въпреки това задълженията на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД не са погасявани след 15.06.2011 г.

При така установените факти ревизиращият екип е приел, че изпълнителният директор, отговорен за опазване имуществото на дружеството, вземането на управленски решения и извършване на разплащания, умишлено не е положил грижата на добър стопанин и е спрял да обслужва кредита на дружеството. В хода на ревизията не са установени обстоятелства, доказващи невъзможност на дружеството да плаща задълженията си към момента на тяхното възникване. Въз основа на горното е направен изводът, че И. Н. е действал умишлено във вреда на дружеството и с цел намаляване на имуществото му.

Въз основа на представени от банката документи е установено, че на 24.02.2012 г. тя е прехвърлила вземането си в размер на 528 736,60 USD, заедно с всички привилегии и обезпечения, от длъжника „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД на физическото лице Г. К. К.. Във връзка с установените обстоятелства, че към началото на ревизионното производство представляващ на дружеството е бил И. Н., получил заповедта за възлагане на ревизия на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, задължение на същия е било да декларира възникналото задължението към съдружник в дружеството – Г. К. К.. В представената в отговор на ИПДПОЗЛ Декларация за задълженията към кредитори, подписана от И. Н., е посочен като кредитор банката, а не Г. К. К.. В представените счетоводни справки и документи също липсват счетоводни записвания относно задължения на дружеството към Г. К. К..

Установено е също така, че на 04.02.2014 г. имотите, служещи за обезпечение на вземането, произтичащо от описания по-горе овърдрафт, прехвърлено в следствие от банката на съдружник в „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД са придобити от кредитора - Г. К. К. – член на общото събрание на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, независимо, че върху същите има наложена възбрана от страна на НАП, като предварително обезпечение на бъдещи вземания по ревизионен акт.

Като физическо лице Г. К. К. има близка роднинска връзка с И. Н., който се явява негов племенник.

Въз основа на изложеното е направено заключение, че И. Н. в качеството си на управляващ „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, е проявил бездействие - целенасочено не е обслужвал банков кредит с цел освобождаване от имуществото на представляваното от него дружество на занижена цена в полза на лице, участвало в управлението на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД.

При ревизията са установени факти, въз основа на които е направен извод за намаляване на паричните средства в дружеството чрез вписването му като съдлъжник за получен кредит от „СЕРДИКА ЕЛЕКТРОНИКС“ АД, ЕИК[ЕИК], едноличен собственик и управител на което е оспорващия.

Съгласно представен от „БАНКА ДСК“ АД договор за банков кредит 100 от 10.06.2008 г. на „СЕРДИКА“ ЕООД, преименувано по-късно на „СЕРДИКА ЕЛЕКТРОНИКС“ ЕООД, представлявано от И. Н., е отпуснат банков кредит в размер на 100 000,00 евро, със съдлъжник „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД. На 19.06.2008 г. БАНКА ДСК (кредитор) отпуска следващ инвестиционен кредит в размер на 50 000 евро на „СЕРДИКА“ АД, със съдлъжник „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, съгласно договор за банков кредит № 101 от 19.06.2008 г.

Решенията за участие на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД в кредитните сделки са документирани с протоколи от заседания на съвета на директорите. Ревизиращият екип е приел, че е налице свързаност по смисъла на §1 от ДР на ДОПК по отношение на двете дружества. Намират, че И. Н. съзнателно е въвлякъл дружеството „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД като длъжник в заемни отношения, по които главен длъжник е дружеството, в което той е единствен съдружник, като същият е бил наясно с финансовото състояние на дружеството и неговото поведение спрямо кредитора. Така при неизплащане на банковите кредити на 16.03.2012 г. е издаден изпълнителен лист в полза на „БАНКА ДСК“ АД от районен съдия Р. Д., съгласно който „СЕРДИКА“ АД и длъжникът „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД са длъжни да заплатят солидарно на кредитора сумата от 20 880 евро, непогасена главница по договор за кредит 101 от 19.06.2008 г., ведно със законна лихва.

Органите по приходите са обобщили, че:

- през периода от 14.12.2009 г. до 30.04.2013 г., в качеството си на изпълнителен директор на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД И. Н., е избирал доставчици, които не разполагат с необходимия технически, кадрови и материален ресурс за обезпечаване на фактурираните доставки. Издадените от доставчиците фактури за фиктивни доставки са декларираните в отчетните регистри и са отразени като разход по ЗКПО. Декларирането на фактури, които не отразяват реални доставки, води

до укриване на реалните резултати от дейността, съответно на задълженията по ЗДДС и ЗКПО. Чрез описаните по горе действия управителят е съзнавал и целял укриването на данъчни задължения чрез изграден от него механизъм за избягване на данъчно облагане, чрез деклариране на получени фиктивни доставки от контрагенти, които не разполагат с нужният потенциал за тяхното изпълнение.

- Като управител на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, жалбоподателят се е разпореждал с банковите сметки на дружеството и е извършвал тегления в брой на парични суми, които представляват скрито разпределение на печалбата в негова полза, за същите не са представени документи, удостоверяващи изразходването им в полза на дружеството /няма документи, които да доказват че лицето е заплащало разходи, свързани с дейността на дружеството

Приета е за доказана и причинно-следствена връзка между извършените плащания и отчуждаване (намаляване имуществото на дружеството) и несъбираемостта на задълженията, т.е. действията са довели до невъзможност за плащане на дължимите от задълженото лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК данъци и осигурителни вноски.

Въз основан на изложеното органите по приходите приемат за доказано наличието на предпоставките за ангажиране отговорността на И. Н. като изпълнителен директор на „М. АД както по ал. 1, така и по ал. 2 на чл. 19 от ДОПК.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнителни ангажираните писмени документи от страните. По искане на оспорващия са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Р. А. и е допусната, изслушана и приета ССЕ, която се кредитира от съда Свидетелските показания на разпитания свидетел кореспондират с установената от органите по приходите фактическа обстановка.

С Протоколно определение от 12.04.2018 г. производството по делото е спряно до влизането в сила на съдебен акт по адм. дело № 3603 по описа за 2018 г. на АССГ.

Видно от приетите по делото писмени доказателства с решение № 1424 от 07.03.2022 г., постановено по адм. дело 3603/2018 г. на АССГ РА № Р – [ЕГН] от 27.01.2014 г., издаден на „Мултиелектроникс“ АД и потвърден с решение № 22 от 08.01.2018 г. на директора на ДОДОП е отменен в частта на определените допълнителни задължения по ЗКПО за данъчни периоди 2008 г., 2009 г. и 2010 г. в общ размер на 1 063 272, 56 лева и лихви в общ размер на 527 300, 98 лева, както и в частта на установените задължения за донасяне на ЗДДС за данъчни периоди от м. 09.2010 г. до м. 11.2011 г., включително , в общ размер на 269 766,76 лева и лихви в общ размер на 81 782,90 лева, поради изтекла давност,

като в останалата част РА е потвърден. С решение № 4709 от 03.05.2023 г., постановено по адм. дело № 7062 по описа за 2022 г. по описа на ВАС, решението на АССГ е частично потвърдено, като е отменено в частта, с която е отхвърлена жалбата на „Мултиелектроникс“ АД – в ликвидация против РА № Р – [ЕГН] от 27.01.2014 г. относно установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2011 г. в размер на 21 587,46 лв. и съответните лихви от 4 856,75 лева, както и на установените задължения за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от м. 12.2011 г. до м. 11.2012 г. в общ размер на 107 239, 23 лева и съответните лихви в общ размер на 17 511, 34 лева и е отменил в същата част, и е оставил в сила първоинстанционното решение в останалата част. Следователно РАН № Р – [ЕГН] от 27.01.2014 г., издаден на „Мултиелектроникс“ АД и потвърден с решение № 22 от 08.01.2018 г. на директора на ДОДОП е потвърден в частта на установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2012 г. и на установените задължения за ДДС за данъчни периоди от м. 12.2012 г. до м. 04.2013 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

На първо място съдът намира, че следва да изложи аргументи по отношение на въведените доводи от страна на оспорващия за допуснати нарушения при издаването на РД и РА, включително за връчването на ЗВР. В ДОПК не са посочени срокове, в които трябва да бъде връчена заповедта за възлагане на ревизия. Законодателят единствено е посочил, че ревизията започва с връчването на ЗВР (чл. 114, ал.1 от ДОПК), поради което е неоснователно това възражение на оспорващия. На следващо място, действително разпоредбата на чл. 114 от ДОПК предвижда сроковете за приключване на ревизията. Безспорно е прието, че всяко действие, което е извършено извън определените срокове, е законосъобразно. В настоящия случай не се установява органите по приходите да са извършвали административнопроизводствени действия или да са събирали доказателства след 15.05.2015 г., поради което не е налице допуснато нарушение на правилата.

Що се касае до срока по чл. 117, ал.1 от ДОПК, то същият е

инструктивен и този извод следва от уточнението „не по – късно“, поради което не може да се приеме, че е налице съществено процесуално нарушение в издаването на РД след изтичането на 14 дневния срок. Още повече, че докладът е издаден в рамките на месец, месец и малко след датата на приключване на ревизията – 15.05.2015 г. По делото не е спорен фактът, че жалбоподателят е бил изпълнителен директор на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД през периодите, включени в обхвата на процесната ревизия. Това обстоятелство по категоричен начин определя жалбоподателят като субект на отговорността по чл. 19 от ДОПК. От доказателства е видно, че задълженията произтичат от невнесени задължения на дружеството по ЗКПО и ЗДДС.

Не е спорно между страните и че РАН№ Р – [ЕГН] от 27.01.2014 г., издаден на „Мултиелектроникс“ АД и потвърден с решение № 22 от 08.01.2018 г. на директора на ДОДОП, е потвърден в частта на установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2012 г. и на установените задължения за ДДС за данъчни периоди от м. 12.2012 г. до м. 04.2013 г., а в останалата част е отменен.

Съгласно чл. 19, ал.2 от ДОПК управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т.1 и 2 от ДОПК носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т.1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Тълкуването на разпоредбата налага извод, че фактическият състав на същата включва следните елементи: 1. Субект на отговорността – управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител или пълномощник; 2. Наличие на задължение на лице по чл. 14, т. 1 или 2 от ДОПК, 3. Действие – извърши действията, описани в двете точки на нормата. Действието следва да е извършено недобросъвестно; 4. Причинно следствена връзка - вследствие на това недобросъвестно действие не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. В съдебната практика се говори за т. н. "уникалност" на връзката между поведението на третото лице невъзможността да бъдат събрани задълженията. 5.

Невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество, които е в състояние да покрие съществуващите публични задължения. 6. Граници на отговорността - в резултат на недобросъвестното си поведение лицето отговаря за задълженията до размера на извършеното плащане, съответно до размера на намалението на имуществото.

По делото не са спори, че 1. жалбоподателят е субект на отговорност поради това, че е бил изпълнителен директор на задълженото дружество за процесните данъчни периоди; 2. е налице задължение на лице по чл. 14, т. 1 от ДОПК – дружество „Мултиелектроникс“ АД, за което по делото са налични писмени доказателства, че издаденият му РАН№ Р – [ЕГН] от 27.01.2014 г., потвърден с решение № 22 от 08.01.2018 г. на директора на ДОДОП, е влязъл сила в частта на установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2012 г. и на установените задължения за ДДС за данъчни периоди от м. 12.2012 г. до м. 04.2013 г. и 3. задълженото дружество не разполага с парични средства и имущество, които са в състояние да покрият размера на публичните задължения.

Във връзка с посоченото на т.2 от предходния абзац, следва да се посочи, че отговорността на оспорващия по чл. 19 от ДОПК трябва да се търси единствено и само за потвърдената част на РАН№ Р – [ЕГН] от 27.01.2014 г., а именно в частта на установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2012 г. и на установените задължения за ДДС за данъчни периоди от м. 12.2012 г. до м. 04.2013 г. , тъй като за останалите периоди е отменен и не са налице данъчни задължения.

Спорът между страните е за наличието на другите елементи – извършено ли е действие от задълженото лице, покриващо посочените в двете точки на чл. 19, ал.2 от ДОПК, дали това действие е в причинно-следствена връзка с невъзможността да бъдат събрани задълженията, както и в какви граници следва да се ангажира отговорността на управителя за задължения на дружеството.

В случая от фактическа страна е установено и това не се оспорва от жалбоподателя, че е бил изпълнителен директор на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД през периодите, за които на дружеството са установени задължения за данък върху добавената стойност и корпоративен данък с Ревизионен акт №[ЕГН]/27.01.2014 г. Посоченият ревизионен акт е влязъл в сила. Видно от събраните по преписката писмени доказателства и по-точно резултатите от проверката относно събирането на задълженията на дружеството, е установено, че същите не са изпълнени доброволно, нито принудително. Последното е резултат както от обстоятелството, че още към момента на налагане на предварителни обезпечителни мерки, дружеството не е разполагало

нито с достатъчен размер парични средства в брой, нито с имущество – годно да удовлетвори вземанията на фиска при преминаване към принудително изпълнение. Нещо повече – към момента на извършване на ревизията, приключила с оспорения ревизионен акт, дружеството вече е заличено като търговец в Търговския регистър като прекратено чрез ликвидация. Съответно дори последното останало евентуално имущество на дружеството е било разпределено между кредиторите му и акционерите съобразно техните имуществени права. От така установените обстоятелства следва, че към момента на ангажиране на отговорността на жалбоподателя изпълнение към дружеството е било безпредметно, а и невъзможно от момента на прекратяването му. Невъзможността да се съберат задълженията на лицето от своя страна не следва в случая от бездействието на органите по приходите.

С цитирания по-горе ревизионен акт, издаден на дружеството „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД органите по приходите са извършили корекция на декларираните от лицето резултати както по ЗДДС, така и по ЗКПО. Установено е, че декларираните от лицето резултати и съответни задължения не са действителни, като същите са резултат от неправомерно включване в дневниците за покупки на фактури, които не документират реално извършени доставки, съответно при формиране на финансовия резултат за всеки от ревизираните периоди лицето е включвало разходи, които не са документално обосновани.

В практиката си Върховният административен съд намира, че като влезли в сила, ревизионните актове се ползват с доказателствена сила относно обстоятелствата, формиращи задълженията. Същевременно разликата между декларираното по надлежния ред и действително установеното при ревизията съставлява укриване на обстоятелства по смисъла на чл. 19, ал. 1.

В хода на ревизионното производство спрямо дружеството е установено, че жалбоподателят съзнателно се е съгласявал в резултатите за съответните периоди да се включват фактури, които не документират реални доставки, от което пряко се е облагодетелствало дружеството чрез неправомерно упражняване на право на приспадане на данъчен кредит. Същевременно ВАС приема, че несъответствието между декларираното и действителното следва да се третира като укриване, при наличието на две предпоставки. Така отчетените резултати пречат за възможността за събиране на реалните данъчни задължения на дружеството.

Следва да се изтъкне, че в случая невярното деклариране е в резултат от действията именно на ревизираното лице, което по своите функции е управлявало дейността на предприятието и е осъществявало пряк надзор и контрол на лицата, наети от него самия да обслужват счетоводно предприятието, като в част от ревизираните периоди лицето

дори лично е подавало справките-декларации по ЗДДС. Предвид разпоредбата на чл. 244, ал. 4 от ТЗ, съгласно която избраният от съвета на директорите на акционерното дружество изпълнителен директор организира, ръководи и представлява дейността на дружеството, именно неговите действия произвеждат правни последици, от което следва, че лицето, натоварено с тази функция следва да е наясно с цялата дейност на дружеството. Както беше посочено такова качество в случая има именно жалбоподателя.

Знанието на последния се установява, както съобразно констатациите на цитирания по-горе ревизионен акт, така и съобразно дадените от жалбоподателя писмени обяснения в хода на производството, приключило с оспорения в настоящото производство акт. Ревизираното лице е посочило, че не са сключвани договори с доставчици, нито са съставяни приемо-предавателни протоколи. По отношение на контрола на дейността на дружеството, вменен му като изпълнителен директор, И. Н. не отрича извършването му - твърди, че служителите на дружеството са му докладвали устно и почти всеки ден, посочва лицето Д. Б. – финансов директор като свързана с процесите от дейността на дружеството. Твърди, че същата е извършвала разплащания и му е докладвала за всички действия. В обяснението си И. Н. заявява, че не помни да е налагал санкции на Д. Б.. При проверка в информационния масив на НАП е установено, че цитираното лице е назначено на трудов договор в „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД за периода от 25.10.2006 г. до 01.07.2013 г. на длъжност ръководител финансов отдел/финансов директор с месечно трудово възнаграждение в размер на 500,00 лв.

Наличието на счетоводно обслужване от страна на дружеството, в лицето на „ФИНЕКС КОНСУЛТИНГ“ АД и нейните служители, както и подаването на СД по ЗДДС с техни електронни подписи не отменя отговорността на управляващия И. Н. по отношение на декларираните данни, тъй като именно той носи отговорността за данните, като представляващ дружеството пред трети лица, каквото се явява и НАП.

Отделно от изложеното, настоящата инстанция намира за установена и хипотезата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК за ангажиране отговорността на управителите или членовете на органи на управление, когато лице с такова качество недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задължено юридическо лице, представляващо скрито разпределение на печалбата, в следствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и поради тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски.

Съгласно допълнителните разпоредби на ЗКПО скрито разпределение на печалбата са сумите, несвързани с осъществяваната от лицето дейност, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да било форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица,

с изключение на дивидентите по смисъла на същия закон. Като управител на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, ревизираното лице е разпореждало с банковите сметки на дружеството и е извършвало тегления в брой на парични суми, които представляват скрито разпределение на печалбата в негова полза. За същите не са представени документи, удостоверяващи изразходването им в полза на дружеството /няма документи, които да доказват че лицето е заплащало разходи, свързани с дейността на дружеството или че е внесло изтеглените суми на каса/.

При ревизията е установено, че И. Н. за периода от 26.10.2010 г. до 28.06.2013 г. е теглил суми от банкови сметки на дружеството, възлизащи общо в размер на 481 262,00 лв. От жалбоподателя не са представени доказателства, удостоверяващи, че сумите са били отчитани в касата на дружеството и използвани за дейността му. Следва да се отбележи, че както в хода на ревизията на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД, така и в настоящото производство не са представени счетоводните документи на дружеството, като при извършената ревизия на последното и при проверка на наличните такива по преписката в СГП, е установено, че лицето не води редовно счетоводство. С оглед обстоятелството, че жалбоподателят лично е изтеглил горните суми и няма данни за какво са били използвани същите може обосновано да се приеме, че те са разходвани за негови лични нужди, като единствено той е разполагал и се е разпоредил с паричните средства в брой. Същевременно с изтегляне на суми в посочения размер са намалели наличните средства по банковите сметки на дружеството, така че при предприети действия от органите по приходите за налагане на обезпечителни мерки върху наличните и постъпващи парични средства по декларираните банкови сметки на лицето съответните банки са посочили, че по същите не са налице парични средства.

За пълнота на изложението следва да се посочи и това, че И. Н. е взел участие при вземане на решението за прекратяване на дружеството и неговата ликвидация, при все че е бил наясно с възложената на „МУЛТИЕЛЕКТРОНИКС“ АД ревизия, заповедта за възлагането на която е получил лично преди вземането на горепосоченото решение.

По изложените съображения жалбата на И. Х. Н. е частично основателна, тъй като вменената му отговорност за задължения на „Мултиелектроник“ АД по ЗКПО за периода от 14.12.2009 г. до 31.12.2012 г. и по ЗДДС за периода от 14.12.2009 г. до м. 11.2012 г., включително е отпаднала поради отмяната РАН№ Р – [ЕГН] от 27.01.2014 г. с влезлите в сила решение № 1424 от 07.03.2022 г., постановено по адм. дело № 11515 по описа за 2020 г. на АССГ, Трето отделение, 73 – ти състав и решение № 4709 от 03.05.2023 г., постановено по адм. дело

№ 7062 по описа за 2022 г. на ВАС, Първо отделение, в тази част е основателна и РА трябва да се отмени като незаконосъобразен.

Оспорването е неоснователно в останалата му част, касаеща установени задължения на И. Н. за по ЗКПО за 2012 г. и по ЗДДС за данъчните периоди от м. 12. 2012 г. до м. 04.2013 г., поради което жалбата му следва да бъде отхвърлена. Материалният интерес в уважената част на жалбата е в размер на 662 425, 85 лв., което представлява 88% от първоначално определените задължения с РА в размер на 752 724, 42 лв. Ревизионният се потвърждава за 90 298, 57 лв.

С оглед изхода на спора и като взе предвид направените искания от страните по делото за присъждане на разноски, съдът намира, че същите са допустими. Основателно е възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на претендираното от оспорващия адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал.1, т. 3 от Закона за адвокатурата и същото следва да бъде уважено, като се даде превес на първоначално договореното процесуално представителство с определено възнаграждение на упълномощения адвокат. Видно от материалите по делото адв. К. и преупълномощените от нея адвокати са изготвили жалбата пред съда и са взели участие в общо 7 открити съдебно заседания до спиране на производството, докато упълномощаването и участието на адв. Х. Н. е само в едно съдебно заседание след възобновяване на производството и без да са извършени сложни по своята правна същност процесуални действия. Допълнителен аргумент в тази насока е обстоятелството, че не е посочено по коя от трите хипотези на чл. 38, ал.1, т. 3 от ЗА е осъществено процесуалното представителство, макар от трите имена на жалбоподателя и адв. Н. може да се направи обоснованото заключение, че те са в роднинска връзка на баща и син.

Съгласно чл. 161, ал.1 от АПК на жалбоподателя се присъжда възнаграждение за един адвокат, а в случая И. Н. се е ползвал от услугите на двама такива – адв. К. с договорено възнаграждение, съгласно Договор за правна защита и съдействие на л. 13 и от адв. Н. и безплатно на основание чл. 38, ал.1, т.3 от ЗА, съгласно Договор за правна защита и съдействие на л. 520 от делото. При това положение настоящият съдебен състав приема, че следва да бъде присъдено възнаграждение за един адвокат по Договора за правна защита и съдействие, сключен с адв. К., защото процесуалното представителството с адв. Н. е договорено след влизане в сила на частичната отмяна на РА № Р – [ЕГН] от 27.01.2014 г., издаден на „Мултиелектроник“ АД, която пряко влияе на изхода на настоящия спор и представителството по реда на чл. 38, ал.1, т. 3 от ЗА цели непредвидени в закона последици.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав не приема за доказан представеният по делото списък на разноски в т. II от оспорващия в частта на претендираното адвокатско възнаграждение, поради което приема, че същият е направил следните разноски – 10,00 лв. – платена държавна такса, 350,00 лв. платено възнаграждение на вещо лице и 14 040,00 лв. с включен ДДС – адвокатско възнаграждение или общо – 14 400,00 лв. С оглед уважената част на оспорването, което представлява 88% от материалния интерес по делото, на жалбоподателят следва да се присъдят съдебно – деловодни разноски в размер на 12 672,00 лв. (14 400,00 лв. *88/100).

На ответника с оглед потвърдената част на РА следва да се присъдят разноски за материален интерес в размер на 90 298,57 лв. по реда на чл. 161, ал.1, изр. 2 във връзка с чл. 8, ал.1 във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 7 873, 89 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. второ от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ ревизионен акт № Р – 2210 – 1403682 – 091 – 001 от 04.11.2015 г., издаден от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и И. В. А., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 883 от 31.05.2016 г. на директора на дирекция „ОДОП“, с който е ангажирана отговорността по чл. 19 от ДОПК на И. христофоров Н., в качеството му на изпълнителен директор на „Мултиелетроникс“ АД, за задължения на дружеството по РА № [ЕГН] от 27.01.2014 г., в това число по ЗДДС за периодите от 01.09.2010 г. до 31.01.2011 г., м. 05.2011 г., м. 07.2011 г. и от м. 09.2011 до м. 11. 2012 г. в размер на 368657,74 лв. главница и 165 579,18 лв. – лихви, както и за корпоративен данък в размер на 88 153,64 лв. главница и 40 035,29 лв. лихви за периодите 2010 г. и 2011 г., или общо 662 425, 85 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Х. Н. срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2210 – 1403682 – 091 – 001 от 04.11.2015 г., издаден от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и И. В. А., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 883 от 31.05.2016 г. на директора на дирекция „ОДОП“, в частта по ЗДДС за периодите от м.12.2012 г. до м.04.2013 г. в размер на 42 592,17 лв. главница и 11 803,89 лв. лихви, както и за корпоративен данък в размер на 28 406,63 лв. главница и 7 495,88 лв. лихви за периодите 2012 г., или общо 90 298, 57 лв.

ОСЪЖДА И. Х. Н., ЕГН [ЕГН] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 7 873, 89 (седем хиляди осемстотин седемдесет и три лева и осемдесет и девет стотинки) лева.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП да заплати на И. Х. Н., ЕГН [ЕГН] сторените съдебно – деловодни разноси в размер на 12 672,00 (дванадесет хиляди шестстотин седемдесет и два) лв.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: